

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/376/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4610205021
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI:

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v právnej veci navrhovateľa F. B., nar. XX.XX.XXXX, občana SR, bytom B., K. č. XXX/XX, práv. zast. JUDr. L. K., advokátom so sídlom v T., Š. č. XXXX/X. proti odporcovi J. B., nar. XX.XX.XXXX, občanovi SR, bytom B. č. XXX, práv. zast. JUDr. J. P., advokátom so sídlom v D. N. V., B. č. XXX/XX. o zaplatenie 7.148,04,-€ s prísl. takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 7.148,04,-€ (z čoho 3.609,90,-€ predstavovalo bolestné a 3.538,14,-€ ušlý zisk) spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne od 27.06.2008 do zaplatenia a náhrady trov konania od odporcu titulom náhrady škody, spôsobenej ublížením na zdraví, za čo bol odporca uznaný vinným trest. rozkazom tun. súdu 1T/149/2009-96 dňa 22.01.2010. V dôsledku konania odporcu mu bola spôsobená ujma na zdraví a pracovná neschopnosť od 26.06.2008 do 08.09.2008. Podľa lekárskeho posudku zo dňa 15.11.2008 o bolestnom podľa zák. č. 437/2004 Z. z. mu bolo priznané bolestné 270 bodov po 13,37,-€/bod za;

zlomeninu nosovej kosti s posunom40 bodov

zlomeninu nosovej priehradky s posunom...25 bodov

zlomeninu okraja očnice.....30 bodov

zlomeninu prednej steny čeľuste.....60 bodov

zlomeninu člnkovej kosti úplnej80 bodov

vyklbenie zápästia35 bodov , spolu 3.609,90,-€ (108.752,-Sk). Ďalej mu vznikla škoda titulom ušlého zisku v dôsledku straty na zárobku počas práceneschopnosti od 26.06.2008 do 08.09.2008 za 51 dní po 11 hodín po 190,-Sk/hodina, spolu 3.538,14,-€ (106.590,-Sk) Rovnakú škodu podľa ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka si navrhovateľ uplatňoval od odporcu aj v trestnom konaní, avšak bezvýsledne, odporca mu nič nezaplatil, hoci zodpovedá za škodu. Navrhovateľ tvrdil, že v deň, keď sa stal úraz, odporca prišiel do práce neskoro. Chceli si presunúť plošinu, ktorá mala 100kg, bola na kolieskach, mala zábradlie a bola vysoká cca 3,5m. Na príkaz majstra E. navrhovateľ upevnil na plošinu 2 ks hákov, odporca ju zdvihol a premiestnil k vagónu, ktorý sa mal opravovať. Navrhovateľ vyliezol na plošinu, dal háky dolu, oba boli spustené do stredu plošiny a on ešte keď stál na plošine, dal odporcovi pokyn, aby zdvihol háky hore a on ich z nepochopiteľných dôvodov posunul do strany, jeden

z nich zachytil zábradlie plošiny a navrhovateľ spadol dolu. Ďalej poukázal na to, že odporca bol pod vplyvom alkoholu, navrhovateľ bezprostredne po úraze volal na majstra, aby odporcu zastavili a dali mu fúkať, lebo je opitý. Odporca mu neposkytol prvú pomoc, odišiel preč a pri predmetnom úraze bol prítomný pán E., ktorý celú udalosť videl a dokonca ich navigoval, ako a kam majú so žeriavom plošinu dať. Navrhovateľ uviedol, že laná vypínal a zapínal po prvý raz a nemal viazačské skúšky. Mal za to, že odporca je školený žeriavnik.

Odporca žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že nárok navrhovateľa čo do dôvodu a výšky neuznáva, poukázal na to, že trestné konanie nebolo ešte právoplatne ukončené. Uviedol, že v deň, keď sa stal navrhovateľovi úraz, prišiel do práce neskôr, kvôli dažďu, nakoľko prichádzal z B. a do práce chodil na bicykli. Pracoval na živnosť a majster mu len povedal, čo v ten deň treba robiť. Prácu si zabezpečoval sám a mali opraviť vagóny. Našiel staré lešenie, ktoré by sa pri oprave hodilo ako plošina a toto nemalo kolesá, bolo vysoké 2,5m a malo zábradlie. Keďže mal skúsenosti s prácou na žeriave z Č. R., chcel preniesť lešenie týmto žeriavom. Išlo o mostový žeriav, pripevnený k streche a tento pohyboval dopredu, dozadu a do strán a z výšky kolmo na zem viseli laná s hákmi. Navrhovateľ zapol sám plošinu na háky, odporca ho žeriavom posunul k vagónu a navrhovateľ si sám lešenie k vagónu prisunul, čím sa dostali laná do šikmej polohy a keď navrhovateľ odpojil háky, háky vystrelili zo šikmej polohy do stredu a keďže plošina bola šikmo na krivej podlahe, jeden z hákov zachytil plošinu, táto sa naklonila a spadla. Samotný navrhovateľ nemal čo laná na hákoch vypínať, odporca jeho pomoc nepotreboval ani ho o to nežiadal. Navrhovateľ začal liezť na plošinu bezprostredne potom, čo dosadla na zem, ani si neskontroloval, či to má stabilitu a začal háky vypínať skôr, než stihol odporca povedať, aby to nerobil. Odporca poprel, že bol v tento deň pod vplyvom alkoholu, nebol na kare a po páde navrhovateľa z lešenia mu pomohol majster a ostatní robotníci. Odporca ešte počkal, kým navrhovateľa nenaložili do sanitky a potom odišiel domov, lebo nemal náladu na ďalšiu prácu a nikto mu nedal fúkať. V trestnom konaní sa nakoniec neodvolal, lebo mu povedali, že nemá na Slovensku platný žeriavnícky preukaz. Odporca poukázal na to, že mal roky praxe s prácou na žeriave a mal oprávnenie platné v ČR, na Slovensku na preskúšaní nebol a bol presvedčený o tom, že oprávnenie manipulovať so žeriavom, ktoré mal v ČR je platné aj v SR. On pomoc navrhovateľa nepotreboval, vedel si sám otáčať na žeriave kusy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vypočul svedka L. E., oboznámil spis tunajšieho súdu 1T/149/2009, zmluvu o dielo č. 2008/DNV/0032 zo dňa 13.06.2008, odpor proti platobnému rozkazu, písomné vyjadrenie navrhovateľa k odporu a zistil nasledovný skutkový stav veci :

Trestným rozkazom zo dňa 22.01.2010 č. k. 1T/149/2009-96 bol odporca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. Zákona, lebo dňa 26.06.2008 v čase cca o 20,50 hod. v prevádzke v D. N. V., v priestoroch firmy L. S. s.r.o. prevádzke areálu Z. č. XXX. pri nesprávnej manipulácii s mostovým žeriavom vo výrobné hale zachytil hákom žeriavu ochranné zábradlie kovovej pracovnej plošiny vysokej 3,5m, na ktorej v tom čase stál navrhovateľ, následkom čoho sa pracovná plošina naklonila a z výšky 3,5m spadol navrhovateľ na oceľovú konštrukciu prístaveného železničného vagóna a následne na betónovú podlahu haly, kde utrpel zlomeninu nosovej kosti, nosovej priehradky čelovej a čeľustnej dutiny, vnútornej steny očné a člnkovej kosti ľavého zápästia, vyklbenie mesiačikovej kosti ľavého zápästia, zmliaždenie pravého kolena a odreniny tváre, pre ktoré bol PN od 26.06.2008 do 08.09.2008. Zároveň bol odporcovi uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace, s podmieneným odkladom jeho výkonu na 12 mesiacov a bol mu uložený trest zákazu výkonu činnosti vykonávať práce so zdvíhacími zariadeniami na 12 mesiacov a poškodeného navrhovateľa súd odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa. 03.11.2010. nakoľko odporca vzal odpor proti trestnému rozkazu späť.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 442 ods.1,3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Súd je v občianskoprávnom konaní citovaným trestným rozkazom podľa ust. § 135 ods.1 O.s.p. viazaný len pokiaľ ide o zavinené protiprávne konanie škodcu. Nie je však viazaný trestným rozkazom pokiaľ ide o výšku škody. V danom prípade súd bral do úvahy aj závery zistené v rámci trestného konania v spise 1T/149/2009 a dospel k záveru, že návrhu uplatnenému žalobou nie je možné vyhovieť.

V konaní bolo nepochybne preukázané len to, že dňa 26.06.2008 v čase cca o 20,50 hod. v prevádzke v D. N. V., v priestoroch firmy L. S. s.r.o. v areáli Z. č. XXX. došlo k pádu navrhovateľa z naklonenej kovovej plošiny bez koliesok, vysokej cca 3,5m, na oceľovú konštrukciu prístaveného železničného vagóna a následne na betónovú podlahu haly, kde navrhovateľ utrpel zlomeninu nosovej kosti, nosovej priehradky čelovej a čelustnej dutiny, vnútornej steny očnice a člnkovej kosti ľavého zápästia, vyklbenie mesiačikovej kosti ľavého zápästia, zmliaždenie pravého kolena a odreniny tváre, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť navrhovateľa od 26.06.2008 do 08.09.2008. Je nesporné, že navrhovateľ a odporca boli v čase vzniku škody na zdraví navrhovateľa živnostníkmi; odporca nemal oprávnenie na manipuláciu s mostovým žeriavom, platným na území SR a navrhovateľ nemal viazačské skúšky, takže nebol oprávnený viazať ani odväzovať bremená visiace na lanách zo žeriavu. Odporca mal na rozdiel od navrhovateľa v tom čase prax s prácou s mostovým žeriavom, o čom svedčí osvedčenie, že absolvoval dňa 26.04.2000 kurz "pro provozní techniky zdvihadlích zařízení " vydané v ČR zo dňa 26.04.2000 a osvedčenie vydané odporcovi (už po nehode navrhovateľa) zo dňa 17.10.2008 na vykonávanie činností žeriavníka triedy A1 (žeriavy mostové a zdvihadlá s mot. pohonom ovládané zo zeme nad 5 t a ovládané diaľkovo), A2 (žeriavy mostové ovládané z koša alebo z kabíny) a viazač bremien. Navrhovateľ nikdy predtým bremená na lano nezaväzoval ani neodväzoval, čo potvrdil vo svojej výpovedi v tomto konaní (č. l. 54 spisu). V trestnom konaní sa však nikto nezaoberal príčinnou súvislosťou medzi pádom navrhovateľa z výšky a zavineným protiprávnym konaním odporcu. Navrhovateľ uviedol, že presun plošiny žeriavom k vagónu nariadil; celú navigáciu odporcu so žeriavom usmerňoval spolu s navrhovateľom majster L. E., ktorý videl aj to, ako sa úraz stal. Svedok E. však výpoveď navrhovateľa v celom rozsahu poprel a tvrdil, že nič takého nenariadil, nikoho neusmerňoval, naopak, plošina sa mala presunúť ručne. Úraz vôbec nevidel, k navrhovateľovi sa dostal až keď už ležal na zemi a zapojil sa aktívne do záchranej akcie tým, že volal na pomoc ostatných chlapov, ktorí pracovali na inom mieste a následne sanitku. V skutočnosti nikto okrem navrhovateľa a odporcu nevidel, ako sa stal úraz, čiže ide len o tvrdenie proti tvrdeniu a dve rozdielne verzie vzniku škodovej udalosti.

Navrhovateľ tvrdil, že sám upevnil na plošinu 2 ks hákov, odporca ju zdvihol a premiestnil k vagónu, ktorý sa mal opravovať. Navrhovateľ vyliezol na plošinu, dal háky dolu, oba boli spustené do stredu plošiny a on ešte keď stál na plošine, dal odporcovi pokyn, aby zdvihol háky hore a on ich z nepochopiteľných dôvodov posunul do strany, jeden z nich zachytil zábradlie plošiny a navrhovateľ spadol dolu. Odporcova verzia sa s navrhovateľovou zhodovala len potiaľ, že navrhovateľ zapol sám plošinu na háky, odporca ho žeriavom posunul k vagónu a navrhovateľ si sám lešenie k vagónu prisunul. Tým sa podľa odporcu dostali laná do šikmej polohy a keď navrhovateľ stojaci na plošine odpojil háky, háky vystrelili zo šikmej polohy do stredu (bez akejkolvek manipulácie so žeriavom) a keďže plošina bola šikmo na krivej podlahe, jeden z hákov, vracajúci sa do pôvodnej kolmej polohy zachytil zábradlie plošiny, táto sa naklonila a spadla spolu s navrhovateľom. Svedok L. E. pred políciou vypovedal, že mu odporca mal tvrdiť, keď nakladali navrhovateľa do sanitky, že sa mu "čosi stalo s pákou na žeriave", avšak v konaní pred tunajším súdom svedok E. toto nepotvrdil. Odporca konal v dobrej viere, že má oprávnenie manipulovať s mostovým žeriavom platné aj na území SR, hoci tomu tak nebolo. Mal však prax s prácou žeriavníka aj so zavesovaním bremien, o čom svedčí skutočnosť, že po nehode absolvoval znovu kurz a získal oprávnenie na túto činnosť. Odporca navrhovateľa nežiadal o pomoc pri odopínaní

plošiny z hákov, na čom sa s navrhovateľom zhodli. Navrhovateľ, hoci nemal nijakú prax s odopínaním zavesených bremien, ani viazačské skúšky, manipuloval bez akýchkoľvek znalostí, z vlastnej iniciatívy s hákmi žeriavu, vyliezol na nestabilnú plošinu, na ktorej v tom čase nemal byť a neodbornou manipuláciou s hákmi si privodil pád. Súd v danom prípade považoval za pravdepodobnejšiu a vierohodnejšiu výpoveď odporcu, pokiaľ ide o popis vzniku udalosti. Viaceré tvrdenia navrhovateľa sa totiž v konaní nepreukázali, napr. jeho výpoveď, že prenos plošiny so žeriavom nariadil svedok E., ktorý aj manipuláciu so žeriavom riadil a videl celú udalosť; tvrdenia, že bol odporca opitý, plošina mala kolieska. Svedok E. poprel, že by bol v ten večer odporca pod vplyvom alkoholu, hovoril s ním cca 15 minút pri zadávaní práce, ale nevšimol si, že by bol pod vplyvom alkoholu. Síce mu nedal fúkať bezprostredne po nehode, hoci to bola jeho povinnosť, ale ani v minulosti pri námatkových kontrolách sa u odporcu nezistilo požívanie alkoholických nápojov na pracovisku. Pokiaľ mal navrhovateľ podozrenie, že odporca bol v ten večer na pracovisku pod vplyvom alkoholu, je z jeho strany nepochopiteľné, že to neoznámil okamžite majstrovi E. predtým, než vôbec začali prenášať žeriavom plošinu. Na základe týchto skutočností, súd dospel k záveru, že odporca navrhovateľovi za škodu na zdraví, ktorá sa mu stala dňa 26.6.2008 nezodpovedá, pre chýbajúcu a nepreukázanú príčinnú súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody. Preto súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.. Odporcovi, ktorý mal v konaní plný úspech súd náhradu trov konania nepriznal, lebo si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.